

Kohtulahendite kogumik

EUROOPA LIIDU AVALIKU TEENISTUSE KOHTU OTSUS (kolmas koda)

6. märts 2013 *

Avalik teenistus — Ajutine teenistuja — Ajutise teenistuja tähtajatu lepingu ülesütlemine —
Mõjuv põhjus

Kohtuasjas F-41/12,

mille ese on hagi, mis on esitatud ELTL artikli 270 alusel, mida vastavalt Euratomi asutamislepingu artiklile 106a kohaldatakse Euratomi asutamislepingule, menetluses

Séverine Scheefer, endine Euroopa Parlamendi ajutine teenistuja, elukoht Luxembourg (Luksemburg),
esindajad: advokaadid R. Adam ja P. Ketter,

hageja,

versus

Euroopa Parlament, esindajad: V. Montebello-Demogeot ja M. Ecker,

kostja,

AVALIKU TEENISTUSE KOHUS (kolmas koda),

koosseisus: president S. Van Raepenbusch (ettekandja), kohtunikud I. Boruta ja R. Barents,

kohtusekretär: ametnik J. Tomac,

arvestades kirjalikus menetluses ja 10. oktoobri 2012. aasta kohtuistungil esitatut,

on teinud järgmise

otsuse

- 1 S. Scheefer palub Avaliku Teenistuse Kohtu kantseleisse 21. märtsil 2012 saabunud hagiavalduses sisuliselt esiteks, et tühistataks Euroopa Parlamendi 20. juuni 2011. aasta otsus, millega öeldi üles tema ajutise teenistuja tähtajatu leping, ning teiseks, et viimaselt mõistetakse tema kasuks välja kahjuhüvitis.

* Kohtumenetluse keel: prantsuse.

Õiguslik raamistik

- 2 Euroopa Liidu ametnike personalieeskirjade (edaspidi „personalieeskirjad”) artikli 29 lõige 2 sätestab:
„Kõrgemate ametnike (peadirektorid või vastavad palgaastmete AD 16 või AD 15 ametnikud ja direktorid või vastavad palgaastmete AD 15 või AD 14 ametnikud) töölevõtmiseks ja erandjuhtudel ka erikvalifikatsiooni eeldavate ametikohtade täitmiseks võib ametisse nimetav asutus või ametiisik kasutada muud menetlust kui konkursimenetlus.”
- 3 Euroopa Liidu muude teenistujate teenistustingimuste (edaspidi „teenistustingimused”) artiklis 2 on nähtud ette:
„Käesolevate teenistustingimuste tähenduses on „ajutised töötajad”:
a) töötajad, kes on võetud ametikohtadele, mis kuuluvad iga institutsiooni eelarvele lisatud ametikohtade loetellu ja mille eelarvepädevad asutused on liigitanud ajutisteks;
[...]
- 4 Teenistustingimuste artikkel 47 sätestab:
„Ajutise töötaja töösuhe lõpeb surma korral ning alljärgnevatel juhtudel:
[...]
c) kui leping on tähtajatu:
i) lepingus määratud etteteatamistähtaja lõppemisel; etteteatamistähtaeg on vähemalt üks kuu iga täitunud teenistusaasta kohta ning kõige vähem kolm kuud ja kõige rohkem kümme kuud. Etteteatamistähtaeg ei tohi alata sünnituspuhkuse või haiguspuhkuse ajal, kui haiguspuhkus ei ületa kolme kuud. Lisaks peatatakse etteteatamistähtaeg sünnitus- või haiguspuhkuse ajaks, võttes arvesse eespool nimetatud piire; [...]
[...]
- 5 Nõukogu 28. juuni 1999. aasta direktiiviga 1999/70/EÜ, milles käsitletakse Euroopa Ametiühingute Konföderatsiooni (ETUC), Euroopa Tööandjate Föderatsiooni (UNICE) ja Euroopa Riigiosalusega Ettevõtete Keskuse (CEEP) sõlmitud raamkokkulepet tähtajalise töö kohta (EÜT L 175, lk 43; ELT eriväljaanne 05/03, lk 368), viidi ellu 18. märtsil 1999 tööandjate ja töövõtjate vaheliste üldorganisatsioonide vahel sõlmitud tähtajalist tööd käsitlev raamkokkulepe (edaspidi „raamkokkulepe”).
- 6 Raamkokkuleppe klauslis 3 on nähtud ette:
1. Käesolevas kokkuleppes tähendab „tähtajaline töötaja” isikut, kellel on vahetult tööandja ja töötaja vahel sõlmitud tööleping või töösuhe, milles töölepingu või töösuhte lõpp on määratud objektiivsete tingimustega, milleks võib olla konkreetse kuupäeva saabumine, konkreetse ülesande lõpetamine või konkreetse sündmuse toimumine.
[...]

- 7 Euroopa Parlamendi juhatuse poolt 3. mail 2004 vastu võetud ametnike ja muude teenistujate töölevõtmise sise-eeskirja (edaspidi „sise-eeskiri”) artikli 7 lõiked 2–4 näevad ette:

„2. Piiramata ametnikele kohaldatavaid sätteid võetakse ajutisi teenistujaid teenistusse konkursi läbimise paremusjärjekorra alusel või personalieeskirjade artikli 29 lõikes 2 ettenähtud teenistusse võtmise menetluse kohaselt.

3. Kui reservnimekirjas ei ole piisavalt konkursi läbinud kandidaate, võetakse ajutised teenistujad teenistusse:

- muude teenistujate teenistustingimuste artikli 2 punktis a nimetatud ajutised ametnikud *ad hoc* komitee poolt, kuhu kuulub ka üks personalikomitee poolt nimetatud liige;
- muude teenistujate teenistustingimuste artikli 2 punktis b nimetatud ajutised ametnikud pärast ühiskomitee arvamuse ärakuulamist.

4. Erandina eelnevatest sätetest võib muude teenistujate teenistustingimuste artikli 2 punktis a nimetatud ajutisi teenistujaid teenistusse võtta käesoleva artikli lõike 3 teises taandes ette nähtud teenistusse võtmise menetluse kohaselt, juhul kui see teenistusse võtmine seisneb ainult ajutises ametikoha täitmises selle täitmise ootuses vastavalt käesoleva artikli kolmanda lõike 3 esimesele taandele.”

Vaidluse aluseks olevad asjaolud

- 8 Parlamendi poolt 29. märtsil 2006 ja hageja poolt 4. aprillil 2006 allkirjastatud lepinguga võttis parlament hageja teenistustingimuste artikli 2 punkti a alusel tööle ajutise teenistujana 1. aprillist 2006 kuni 31. märtsini 2007 ning määras ta arstina tööle Luxembourgis (Luksemburg) arstipunkti.
- 9 Hageja lepingut pikendati 23. veebruari 2007. aasta ja 26. märtsi 2008. aasta lepingu lisadega kuni 31. märtsini 2009.
- 10 Kui hageja küsis parlamendi peasekretärit, kas ta saab jätkata oma tööd institutsiooni arstipunktis tähtajatu lepingu alusel, vastas peasekretär talle 12. veebruaril 2009, et sellist võimalust ei ole, ning kinnitas, et tema leping lõpeb tõesti 31. märtsil 2009.
- 11 Avaliku Teenistuse Kohus tühistas 12. veebruari 2009. aasta kirjas sisalduva otsuse 13. aprilli 2011. aasta otsusega kohtuasjas F-105/09: Scheefer vs. komisjon (edaspidi „kohtuotsus Scheefer”). Selles kohtuotsuses leidis Avaliku Teenistuse Kohus nimelt, et teenistustingimuste artikli 8 esimese lõigu kohaselt tuleb hageja lepingut käsitada nii, et seda pikendati kaks korda ning pelga seadusandja tahte tõttu kvalifitseeriti 26. märtsi 2008. aasta lisa algusest peale ümber tähtajatuks lepinguks, mille tagajärg on see, et selles lisas kindlaks määratud lepingu lõppemise kuupäev ei saanud tuua kaasa hageja teenistussuhte lõppemist.
- 12 Vahepeal, 18. oktoobril 2007 oli parlament avaldanud töölevõtmise teadaande nr PE/95/S, milles kuulutas välja kvalifikatsioonide ja katsete põhjal valikumenetluse läbiviimise ajutisest teenistujast arsti (administraator) töölevõtmiseks ja neljast parimast kandidaadist koosneva sobivate kandidaatide nimekirja koostamiseks (ELT 2007 C 244 A, lk 5; edaspidi „valikumenetlus PE/95/S”). Hageja esitas oma kandidatuuri, kuid see lükati 28. jaanuaril 2008 tagasi põhjendusel, et tal ei olnud nõutavat töökogemust. Selle menetluse tulemusena koostatud sobivate kandidaatide nimekiri võeti vastu 16. mail 2008 ning tööle võeti kaks arsti: esimene 1. mail 2009 ja teine sama aasta 1. juunil.

- 13 Parlament teatas 24. mail 2011 hagejale, et kohtuotsuse Scheefer tulemusena kvalifitseeriti tema ajutise teenistuja leping ümber tähtjatuks lepinguks ning tema töö lõpetamine 31. märtsil 2009 oli seega tühine, mis annab talle õiguse tema töötasu väljamaksmisele alates 1. aprillist 2009, kusjuures sellest töötasust arvatakse maha selles kohtuotsuses nimetatud asendushüvitised, mida ta oli sellest kuupäevast peale saanud.
- 14 Hageja teatas 14. juuni 2011. aasta kirjaga parlamendile eelkõige, et ta on viimase käsutuses, et asuda nii kiiresti kui võimalik taas tööle.
- 15 Parlamendi peasekretär teatas 20. juuni 2011. aasta kirjaga hagejale, et parlament ütleb tema ajutise teenistuja tähtjatu lepingu üles põhjendusel, et „[tema] teenistus ei ole enam õigustatud, arvestades asjaolu, et [parlamendil] on nüüd konkursi edukalt läbinud kandidaatide nimekiri [...], kusjuures need kandidaadid vastavad sise-eeskirja artikli 7 lõikes 2 sätestatud nõuetele [...], ning ta täitis kõik vabad institutsiooni arsti ametikohad Luxembourgis selle nimekirja alusel”.
- 16 Hageja esitas personalieeskirjade artikli 90 lõike 2 alusel - mis on ajutiste teenistujate suhtes kohaldatav teenistustingimuste artikli 46 alusel - 5. augustil 2011 eelmises punktis nimetatud töölepingu ülesütlemise otsust sisaldava kirja peale kaebuse. Teenistuslepingute sõlmimise pädevusega asutus jättis selle kaebuse 21. detsembri 2011. aasta otsusega rahuldamata.

Poolte nõuded

- 17 Hageja palub Avaliku Teenistuse Kohtul:

- tunnistada hagi vastuvõetavaks ja põhjendatuks ning seega:
- esimese võimalusena tühistada parlamendi peasekretäri 20. juuni 2011. aasta kirjas sisalduv töölepingu ülesütlemise otsus „koos kõigi tagajärgede, sealhulgas rahaliste tagajärgedega, mis sellega kaasnevad”;
- tühistada vajalikus ulatuses 21. detsembri 2011. aasta otsus, millega jäeti rahuldamata hageja kaebus;
- „otsustada seega, et [ta] ennistatakse parlamenti tööle”;
- teise võimalusena mõista parlamendilt tema kasuks välja esiteks tema varalise kahju hüvitamiseks 288 000 euro suurune summa, „mis vastab 36 kuu töötasule [...], ilma et see piiraks täpse summa väljaarvutamist, tehes vajalikud kohandused [...], või Avaliku Teenistuse Kohtul või ekspertidel määramast *ex æquo et bono* kindlaks muud summat”, ning teiseks tema mittevaralise kahju hüvitamiseks 15 000 euro suurune summa;
- mõista kohtukulud välja parlamendilt.

- 18 Parlament palub Avaliku Teenistuse Kohtul:

- jätta hagi põhjendamatus tõttu rahuldamata;
- mõista kohtukulud välja hagejalt.

Õiguslik käsitlus

Nõue tühistada kaebuse rahuldamata jätmise otsus ja korralduse andmise nõue

- 19 Hageja palub eraldi nõudega tühistada parlamendi 21. detsembri 2011. aasta otsus, millega jäeti rahuldamata tema kaebus.
- 20 Tuleb meenutada, et väljakujunenud kohtupraktika kohaselt toovad vormiliselt kaebuse rahuldamata jätmise otsuse peale suunatud nõuded kaasa Avaliku Teenistuse Kohtu poole pöördumise otsuse suhtes, mille peale kaebus esitati, kui kaebuse rahuldamata jätmise otsusel kui niisugusel ei ole iseseisvat sisu (Euroopa Kohtu 17. jaanuari 1989. aasta otsus kohtuasjas 293/87: Vainker *vs.* parlament, punkt 8; kohtuotsus Scheefer, punkt 21). Käesoleval juhul jäeti 21. detsembri 2011. aasta kaebuse rahuldamata jätmise otsusega muutmata sama aasta 20. juuni kirjas sisalduv esialgne otsus hageja tähtajatu leping üles öelda, esitades kaebusest lähtudes täiendavad täpsustused. Niisugusel juhul analüüsitakse tõesti esialgse huve kahjustava otsuse õiguspärasust, võttes aluseks põhjendused niisugustena, nagu need ilmnevad selle otsuse tõlgendamisest koostoimes kaebuse rahuldamata jätmise otsusega. Seega ei ole nõudel tühistada kaebuse rahuldamata jätmise otsus iseseisvat sisu ning hagi tuleb käsitada nii, et see on vormiliselt esitatud 20. juuni 2011. aasta kirjas sisalduva otsuse peale (edaspidi „vaidlustatud otsus”) niisugusena, nagu seda otsust on täpsustatud 21. detsembri 2011. aasta kaebuse rahuldamata jätmise otsuses (vt selle kohta Esimese Astme Kohtu 10. juuni 2004. aasta otsus kohtuasjas T-258/01: Eveillard *vs.* komisjon, punktid 31 ja 32).
- 21 Lisaks palub hageja Avaliku Teenistuse Kohtul „otsustada seega, et [ta] ennistatakse parlamenti tööle”.
- 22 Seda nõuet tuleb mõista nii, et sellega püütakse saavutada, et Avaliku Teenistuse Kohus kohustaks administratsiooni ennistama hageja teenistusse vaidlustatud otsuse võimaliku tühistamise tulemusena. Avaliku Teenistuse Kohtu ülesanne ei ole aga anda teenistustingimuste artikli 46 ja personalieeskirjade artikli 91 alusel esitatud hagi raames Euroopa Liidu institutsioonidele korraldusi. Kui akt tühistatakse, on asjaomane institutsioon EÜ artikli 266 alusel kohustatud võtma ise kohtuotsuse täitmiseks vajalikud meetmed (vt Esimese Astme Kohtu 4. mai 2005. aasta otsus kohtuasjas T-398/03: Castets *vs.* komisjon, punkt 19).
- 23 Sellest järeldub, et korralduse andmise nõue on vastuvõetamatu.

Nõue tühistada vaidlustatud otsus

- 24 Hageja esitab kolm väidet, millest:
- esimese kohaselt rikuti põhjendamis- ja läbipaistvuskohustust;
 - teise kohaselt puudus õiguslik alus, tehti ilmne hindamisviga ja eirati „teenistustingimuste artikleid 2, 3, 8, 29 ja 47” ning kuritarvitati võimu;
 - kolmanda kohaselt rikuti hoolitsemiskohustust, kuritarvitati õigust ning eirati hea halduse ja lepingute heas usus täitmise põhimõtteid.

Esimene väide, et on rikutud põhjendamis- ja läbipaistvuskohustust

- 25 Hageja väidab, et igasugust ajutise teenistuja tähtajatu lepingu ühepoolse ülesütleamise otsust tuleb põhjendada. Ta rõhutab ka, et vaidlustatud otsus tehti kohtuotsuse Scheefer tulemusena, veidi aega pärast parlamendi 24. mai 2011. aasta kirja, milles talle kinnitati, et teenistuse lõpetamine 31. märtsil

2009 on tühine, ja pärast suulisi kinnitusi, et ta asub peagi uuesti tööle. Lõpuks märgib ta, et hoolimata käesoleva juhtumi konkreetsetest asjaoludest ei korraldanud tema ülemused mingit vestlust selleks, et talle tema töölepingu ülesütlemist selgitada.

- 26 Niisuguses olukorras oleks vaidlustatud otsuse põhjendus, et tema tähtajatu teenistus ei ole enam õigustatud, arvestades asjaolu, et kõik vabad arsti ametikohad Luxembourgis täideti valikumenetluse PE/95/S edukalt läbinud kandidaatidega, kes vastavad sise-eeskirja artikli 7 lõikes 2 sätestatud nõuetele, pidanud olema põhjalikum. Näiteks „ei käsitletud [parlament vaidlustatud otsuses] üldse [nende töölevõtmiste] üksikasju”, eelkõige ei näidanud, mis kuupäevadel ja mis vormis need isikud tööle võeti. Lisaks ei võtnud parlament arvesse asjaolu, et hagejal „oli (alates 31. märtsist 2008) tähtajatu leping” ja piisav töökogemus, et taotleda mõnda kõnesolevat ametikohta.

- 27 Sellega seoses tuleb rõhutada, et vaidlustatud otsus on sõnastatud järgmiselt:

„[...] Sise-eeskirjade artikli 7 lõike 2 kohaselt [...] võetakse [teenistustingimuste] artikli 2 punktis a osundatud ajutised teenistujad tööle konkursi või personalieeskirjade artikli 29 lõike 2 ettenähtud töölevõtmise menetluse edukalt läbinud kandidaatide hulgast. Tuleb märkida, et Teid võeti alates 1. aprillist 2006 tööle teenistustingimuste artikli 2 punktis a osundatud ajutise teenistujana [sise-eeskirja artikli 7] lõikes [4] ette nähtud erakorralise menetluse kohaselt, et lahendada olukord, kus konkursid või muud töölevõtmise menetlused edukalt läbinud kandidaate ei ole.

Vahepeal on parlament aga korraldanud valikumenetluse [...] PE/95/S [...]. Tuleb tõdeda, et Teie ei ole selle menetluse edukalt läbinud kandidaat: Teie kandidatuur ei olnud vastuvõetav, sest Teil ei olnud sel hetkel töökogemust, mida nõuti teates vaba ametikoha kohta.

[Kohtuotsuse Scheefer] punkti 58 lõpus meenutas [...] Avaliku Teenistuse Kohus, et tähtajatu lepingu võib igal ajal õiguspärasel põhjusel üles öelda, kui peetakse kinni etteteatamise tähtajast, mis on sätestatud teenistustingimuste artikli 47 punkti c alapunktis i.

Selles olukorras ütleb parlament Teie ajutise teenistuja tähtajatu lepingu üles põhjendusel, et Teie teenistus ei ole enam õigustatud, arvestades asjaolu, et parlamendil on nüüd valikumenetluse edukalt läbinud kandidaatide nimekirja, kusjuures need kandidaadid vastavad [...] sise-eeskirja artikli 7 lõikes 2 sätestatud nõuetele [...], ning ta täitis kõik vabad institutsiooni arsti ametikohad [...] Luxembourgis selle nimekirja alusel.

[...]”

- 28 Niisugused põhjendused näivad piisavad, isegi arvestades eriolukorda, millesse hageja enda sõnul sattus, sest nendes on selgelt ja täpselt näidatud tema ajutise teenistuja lepingu ülesütleamise põhjus.
- 29 Eelkõige heidab hageja parlamendile põhjusetult ette seda, et parlament ei võtnud arvesse asjaolu, et tal on tähtajatu leping ja piisav töökogemus, et taotleda mõnda kõnesolevat vaba arsti ametikohta. Parlament rõhutas nii vaidlustatud otsuses kui ka kaebuse rahuldamata jätmise otsuses, et hageja võeti tööle erandkorras, et lahendada probleem, mis seisneb selles, et on vabad arsti ametikohad, kuid ei ole kandidaate, kelle võiks vastavalt sise-eeskirjadele tööle võtta. Ta mainis ka, et oligi valikumenetluse PE/95/S korraldanud just selleks, et täita see ametikoht, ning et hageja ei ole selle menetluse edukalt läbinud kandidaat, sest tema kandidatuur leiti olevat vastuvõetamatu. Tuleb aga meenutada, et põhjendused võivad olla kaudsed tingimusel, et need võimaldavad asjaomasel isikul mõista, miks vaidlusalune otsus tehti, ning annavad pädevale kohtule piisavalt teavet kontrolli teostamiseks (vt Euroopa Kohtu 8. veebruari 2007. aasta otsus kohtuasjas C-3/06 P: Groupe Danone vs. komisjon, punkt 46; vt analoogia alusel Esimese Astme Kohtu 9. juuli 2008. aasta otsus kohtuasjas T-304/06: Reber vs. Siseturu Ühtlustamise Amet – Chocladefabriken Lindt & Sprüngli (Mozart), punkt 55; Euroopa Liidu Üldkohtu 13. aprilli 2011. aasta otsus kohtuasjas T-262/09: Safariland vs. Siseturu Ühtlustamise Amet – DEF-TEC Defense Technology (FIRST DEFENSE

AEROSOL PEPPER PROJECTOR), punkt 92). Et parlament ei saanud jätta tähelepanuta käesoleva kohtuotsuse punktis 27 nimetatud valikumenetlust, piisab seega vaidlustatud otsuses toodud kaalutlustest endast, sest nendega välistatakse kaudselt, kuid siiski kindlalt võimalus muuta hageja teenistus ühel kõnesoleval ametikohal püsivaks ning seda sõltumata tema lepingu laadist või töökogemusest.

- 30 Lisaks ei saa vaidlustatud otsust pidada puudulikuks sel põhjendusel, et „[p]arlament ei käsitlenud üldse [arstide vabadele ametikohtadele] töölevõtmiste üksikasju”, eelkõige ei näidanud, mis kuupäevadel täpselt ja mis vormis need isikud tööle võeti. Nagu hageja isegi märgib, on siin tegemist ainult üksikasjadega. Järelikult ei olnud parlament kohustatud neid vaidlustatud otsuses mainima. Põhjendused on piisavad niipea, kui nendes on esitatud otsuse ülesehituses olulist tähtsust omavad faktilised asjaolud ja õiguslikud kaalutlused ning seega ei ole administratsioon kohustatud esitama oma põhjenduste põhjendusi (Avaliku Teenistuse Kohtu 29. septembri 2011. aasta otsus kohtuasjas F-80/10: AJ vs. komisjon, punkt 117). Lisaks rõhutas parlament oma kaebuse rahuldamata jätmise otsuses, et „kõik institutsiooni arstide ametikohad on alates 1. juunist 2009 täidetud”.
- 31 Tuleb ka meenutada, et mis puudutab põhjenduste väidetavat ebapiisavust, siis selle võivad korvata selgitused, mis Avaliku Teenistuse Kohtus toimivas menetluses antakse. Käesoleval juhul täpsustas parlament oma kostja vastuses, et esimene arst võeti tööle 1. mail 2009 ja teine sama aasta 1. juunil ajutise teenistuja tähtajatute lepingutega. Ülejäänud kohta märkis hageja ise kohtuistungil, et kõik väidetavalt puuduvad põhjendused on toodud selles kostja vastuses.
- 32 Lõpuks tuleb märkida, et sama põhjendamatu heidab hageja parlamendile ette ka seda, et parlament ei vestelnud temaga enne vaidlustatud otsuse tegemist. Kohtupraktika on mõistagi välja kujunenud niisugune, et kohustust tuua ära huve kahjustava akti põhjendused on järgitud, kui asjaomasele isikule teatati nõuetekohaselt need põhjused tema vestlustel ülemustega (Avaliku Teenistuse Kohtu 26. oktoobri 2006. aasta otsus kohtuasjas F-1/05: Landgren vs. Euroopa Koolitusfond, punkt 79). Selle kohtupraktikaga tuuakse siiski ainult välja üks asjaolu, mis võib korvata põhjendamisvea, kuid ei kehtestata – nagu näib väitvat hageja – ülemustele põhjendamis- või läbipaistvuskohustuse raames eelneva vestluse kohustust, kui töölepingu ülesütleamise otsus on – nagu käesoleval juhul – piisavalt põhjendatud.
- 33 Esimene väide tuleb seega tagasi lükata.

Teine väide, et puudus õiguslik alus, tehti ilmne hindamisviga, eirati teenistustingimuste artikleid 2, 3, 8, 29 ja 47 ning kuritarvitati võimu

- 34 Teise väite pealkirjast ja arendusest ilmneb, et selle võib jagada kolmeks osaks, mida tulebki nüüd järgemööda analüüsida. Lisaks ilmneb samast mõttearendusest, et teenistustingimuste artiklile 29 on viidatud ilmselgelt kogemata, sest see ei puutu üldse vaidlusesse, kuna selles on käsitletud sünnitoetusi ning hageja ei saa sellest mingit konkreetset kasu. Seega tuleb asuda seisukohale, et hageja tugineb pigem personalieeskirjade artiklile 29, sest sise-eeskirja artiklis 7 on viidatud sellele artiklile.

– Teise väite esimene osa, et puudus õiguslik alus

- 35 Hageja leiab, et parlament ei saanud tugineda „majanduslikule” põhjusele, mis seisneb selles, et kõik arsti ametikohad täideti, sest seda põhjendust ei ole ei teenistustingimustes ega lepingus tähtajatu lepingu ülesütleamise õiguspärase põhjusena ära toodud.
- 36 Sellega seoses tuleb meenutada, et teenistustingimuste artikli 47 punkt c annab teenistuslepingute sõlmimise pädevusega asutusele laialdase kaalutusõiguse ajutise teenistuja tähtajatu lepingu ülesütleamiseks (vt selle kohta Esimese Astme Kohtu 8. septembri 2009. aasta otsus

kohtuasjas T-404/06 P: Euroopa Koolitusfond vs. Landgren, punkt 162 ja seal viidatud kohtupraktika; Euroopa Liidu Üldkohtu 7. juuli 2011. aasta otsus kohtuasjas T-283/08 P: Longinidis vs. Euroopa Kutseõppe Arenduskeskus, punkt 84).

- 37 Sellega seoses ja vastuseks parlamendi argumendile, et sise-eeskirja artikli 7 lõige 4 takistas teda sõlmimast tähtajatut lepingut, samas kui tuli tagada Luxembourgigi arstipunkti osutatava teenuse järjepidevus, leidis Avaliku Teenistuse Kohus kohtuotsuses Scheefer, et see artikkel „ei keela [...] tähtajatute lepingute kasutamist, kuna ajutine olukord, millega on tegemist käesoleval juhul, võib kesta määramata aja jooksul ning kuna selline leping igal juhul ei taga isikule, kellega leping sõlmiti, ametnikuna ametisse nimetamisest tulenevat stabiilsust, kuna selle lepingu võib õiguspärasel põhjusel etteteatamistähtajaga üles öelda vastavalt teenistustingimuste artikli 47 punkti c alapunktile i” (kohtuotsus Scheefer, punkt 56).
- 38 Küsimuses, kas käesoleval juhul võis see, et kõik parlamendi Luxembourgigi arstipunkti vabad ametikohad olid täidetud, kujutada endast töölepingu ülesütlemise õiguspärasest põhjust, tuleb meenutada, et niisugune teenistustingimuste artikli 2 punkti a alusel tööle võetud teenistuja nagu hageja võetakse tööle selleks, et „täita iga institutsiooni eelarvele lisatud ametikohtade loetellu kuuluv ametikoht, mille eelarvepädevad institutsioonid on kvalifitseerinud ajutiseks”.
- 39 Järelikult kujutab väide, mis põhineb „majanduslikul” põhjusel” - nagu kirjeldab hageja –, st eelarvele lisatud ametikohtade loetellu kuuluva vaba ametikoha puudumisel, endast õiguspärasest põhjust, mille tõttu võis parlament teha teenistustingimuste artikli 47 punkti c alapunkti i alusel vaidlustatud otsuse.
- 40 Teise väite esimene osa tuleb seega tagasi lükata.
- Teise väite teine osa, et on tehtud ilmne hindamisviga ning rikutud õigusnormi, eirates teenistustingimuste artikleid 2, 3, 8 ja 47 ning personalieeskirjade artiklit 29
- 41 Hageja arvab, et vaidlustatud otsust langetades tehti ilmne hindamisviga ning rikuti õigusnormi, eirates teenistustingimuste artikleid 2, 3, 8 ja 47 ning personalieeskirjade artiklit 29. Ta väidab, et parlament püüdis eirata teenistustingimusi, sõlmides temaga õigusvastaselt järjest mitu ajutise teenistuja tähtajalist lepingut, ning et vastavalt põhimõttele, et isik ei või tugineda oma õigusvastasele tegevusele, ei saa ta selle teguviisiga vaidlustatud otsust õigustada. Täpsemalt ei saa põhjendust, et ei olnud vabu arsti ametikohti - mis õigustab tema töölepingu ülesütlemist-, hinnata nii, et jäetakse kõrvale juhtumi konkreetsed asjaolud ja eelkõige asjaolu, et Avaliku Teenistuse Kohus tuvastas kohtuotsuses Scheefer, et tema ajutise teenistuja tähtajaline leping tuleb kvalifitseerida ümber tähtjatuks lepinguks alates „31. märtsist 2008”. Kui parlament oleks järginud teenistustingimusi, oleks ta hageja sõnul sõlminud juba sel kuupäeval tähtjatu lepingu ja oleks seejärel määranud ta vabale arsti ametikohale. Arvestades kogemust, mille hageja oli institutsioonis omandanud, oleks niisugune ametissenimetamine olnud kooskõlas ka teenistuse huvidega. Kaebuse rahuldamata jätmise otsuses toodud argument, et hagejat ei kantud valikumenetluse PE/95/S edukalt läbinud kandidaatide nimekirja ja seega oli teda võimatu püsivalt tööle võtta, on lõpuks tema sõnul vastuvõetamatu, sest see esitati esimest korda pärast vaidlustatud otsuse tegemist. See argument on ka ekslik, sest käesoleval juhul ei tohiks „karistada” mitte teda selle eest, et teda ei kantud valikumenetluse PE/95/S edukalt läbinud kandidaatide nimekirja, vaid parlamenti selle eest, et viimane tugineb asjaolule, et Luxembourgigi arstipunkti ükski arsti ametikoht ei olnud vaba, jättes tähelepanuta selle, et nimetatud asjaolu oli põhjustatud tema oma õigusvastasest tegevusest.
- 42 Avaliku Teenistuse Kohus märgib siiski, et kui parlament tõdes vaidlustatud otsuses, et „[hageja] teenistus ei ole enam õigustatud, arvestades asjaolu, et [parlamendil] on nüüd konkursi edukalt läbinud kandidaatide nimekiri [...], kusjuures need kandidaadid vastavad sise-eeskirja artikli 7 lõikes 2 sätestatud nõuetele [...], ning ta täitis kõik vabad institutsiooni arsti ametikohad [...] Luxembourgis

selle nimekirja alusel”, ei tuginenud ta „oma õigusvastasele tegevusele”, vaid objektiivsele asjaolule, mis ei olnud tingitud rikkumisest, mille ta oli toime pannud, pikendades hageja lepingut 26. märtsi 2008. aasta lisaga ainult tähtajaliselt.

- 43 Lisaks ei ole põhjendus, et parlament ei saanud pidada hagejat edasi tema ametikohal, sest ta ei olnud läbinud valikumenetlust PE/95/S edukalt, kuna tema kandidatuur oli ebapiisava töökogemuse tõttu kõrvale jäetud, ei vastuvõetamatu ega ekslik.
- 44 See põhjendus ei ole vastuvõetamatu, sest personalieeskirjade artiklites 90 ja 91 – millele on teenistustingimuste artiklis 46 viidatud – ette nähtud õiguskaitsevahendite süsteemis ja võttes arvesse asjaolu, et nende artiklitega loodud kohtueelne menetlus on arenev menetlus, võib administratsioonil olla vaja põhjendusi, mille tõttu ta vaidlustatud akti andis, kaebuse rahuldamata jätmisel täiendada või isegi muuta (vt selle kohta Euroopa Liidu Üldkohtu 9. detsembri 2009. aasta otsus kohtuasjas T-377/08 P: komisjon *vs.* Birkhoff, punktid 55-60; Avaliku Teenistuse Kohtu 13. aprilli 2011. aasta otsus kohtuasjas F-30/09: Chaouch *vs.* komisjon, punkt 35).
- 45 Parlament oli vaidlustatud otsuses aga hagejale juba meenutanud, et viimane võeti tööle sise-eeskirja artiklis 7 nimetatud „erakorralise menetluse kohaselt”, „et lahendada olukord, kus konkursid või muud töölevõtmise menetlused edukalt läbinud kandidaate ei ole”, ning et ta ei olnud läbinud edukalt vabade arsti ametikohtade täitmiseks korraldatud valikumenetlust PE/95/S. Selles olukorras selgitas teenistuslepingute sõlmimise pädevusega asutus kaebust rahuldamata jättes seda mõtet lihtsalt põhjalikumalt, rõhutades, et „selles olukorras ei saanud parlament teda tööle võtta, vastasel juhul oleks eiratud kandidaatide võrdse kohtlemise põhimõtet”.
- 46 See põhjendus ei ole ka ekslik, sest sise-eeskirja artikli 7 lõigetest 2 ja 3 ilmneb tõesti, et teenistustingimuste artikli 2 punkti a alusel tööle võetud ajutised teenistujad saab konkursi edukalt läbinud kandidaatide puudumisel püsivalt võtta tööle ainult pärast valikukatset. Tuleb aga asuda seisukohale, et kõnesolev töölevõtmise menetlus – mida ei ole küll teenistustingimustes ette nähtud – kuulub lahutamatuult nende formaalsuste hulka, mida parlament peaks tööandja või tulevase tööandjana järgima (vt selle kohta Esimese Astme Kohtu 28. jaanuari 1992. aasta otsus kohtuasjas T-45/90: Speybrouck *vs.* parlament, punkt 68). See menetlus oli parlamendile seda enam kohustuslik, et ta pidi valikumenetluse PE/95/S raames kandideerijaid, eriti selle menetluse edukalt läbinud kandidaate - kes võidi seetõttu, et nad läbisid selle edukalt, võtta tööle Luxembourgigi arstipunkti vabadele arsti ametikohtadele – võrdselt kohtlema. Hoolimata hageja lepingu ümberkvalifitseerimisest teenistustingimuste artikli 8 esimese lõigu alusel tähtajatuks lepinguks alates 26. märtsist 2008, oli parlament - kes oli algatanud valikumenetluse PE/95/S juba 18. oktoobril 2007 - põhimõtteliselt kohustatud võtma valikumenetluse PE/95/S edukalt läbinud kandidaatide hulgast tööle seega mitte üksnes arsti, kes võeti tööle 1. mail 2009 esimese vaba ametikoha täitmiseks, vaid ka arsti, kes võeti tööle sama aasta 1. juunil teise vaba ametikoha täitmiseks. Kuigi eespool viidatud valikumenetlus korraldati „ajutisest teenistujast arsti (administraator) töölevõtmiseks”, oli selle menetluse väljakuulutamise teates ette nähtud ka neljast parimast kandidaadist koosneva sobivate kandidaatide nimekirja koostamine.
- 47 Sellest järeldub, et vastupidi hageja väitele oli see, et teda ei kantud valikumenetluse PE/95/S edukalt läbinud kandidaatide nimekirja ja ta ei saanud taotleda, et ta võetakse sise-eeskirja artikli 7 lõike 2 või artikli 7 lõike 3 esimese taande alusel tööle ühele täidetavatest ametikohtadest, määrav asjaolu, mida parlament ei saanud ignoreerida, ja seda hoolimata veast, mille ta oli minevikus asjaomase isiku lepingu kvalifitseerimisel alates 26. märtsist 2008 teinud.
- 48 Lisaks on nõustatud, et institutsioon võib lõpetada ajutise teenistuja tähtajatu lepingu sel põhjusel, et see teenistuja ei ole – nagu käesoleval juhul – kantud konkursi või muu valikukatse edukalt läbinud kandidaatide nimekirja (vt Esimese Astme Kohtu 5. detsembri 2002. aasta otsus kohtuasjas T-70/00: Hoyer *vs.* komisjon, punkt 44).

- 49 Argumendid, mis hageja kohtuistungil esitas, ei sea seega eelnevaid kaalutlusi põhjendatult kahtluse alla.
- 50 Kuigi personalieeskirjad ja teenistustingimused on tõesti sise-eeskirja suhtes ülimuslikud, ei lähe viimase artikkel 7 teenistustingimuste ühegi sättega vastuollu, kui sätestab, et ajutised teenistujad tuleb tööle võtta konkursid või valikumenetlused edukalt läbinud kandidaatide hulgast ning tööle ei saa võtta niisugust ajutist teenistujat nagu kandidaat, kes on need nõuded täitnud ainult erandkorras või esialgu.
- 51 Hageja märgib siiski, et ta võeti teenistustingimuste artikli 8 esimese lõigu alusel 26. märtsi 2008. aasta lepingu lisa tulemusena tähtajatu lepinguga tööle hetkel, mil eelmise aasta 28. jaanuarist alates oli juba teada, et ta ei saa valikumenetluses PE/95/S osaleda. Väites selles olukorras, et tähtajatud lepingud tagavad isikule, kellega leping on sõlmitud, töökoha teatava stabiilsuse ning et tähtajaliste lepingute eesmärk on raamkokkuleppe klausli 3 kohaselt vastupidi täita ametikohad eelkõige kuni mingi konkreetse sündmuse toimumiseni, kinnitab hageja, et tähtajatu leping, mis temaga siis sõlmiti, ei saanud olla sõlmitud selleks, et täita arsti ametikoht ajutiselt, ning et tema suhtes ei saanud enam kohaldada sise-eeskirja artiklis 7 sätestatud töölevõtmistingimusi.
- 52 Raamkokkuleppe klausli 3 lõike 1 kohaselt võib lepingu kestus olla määratud mitte ainult „konkreetses kuupäeva saabumise”, vaid ka „konkreetses sündmuse toimumisega” (vt Avaliku Teenistuse Kohtu 15. septembri 2011. aasta otsus kohtuasjas F-102/09: Bennett jt vs. Siseturu Ühtlustamise Amet, punkt 85). On ka selge, et valikumenetluse PE/95/S edukalt läbinud kandidaatide töölevõtmine kujutas endast „konkreetses sündmust”, mis õigustas seda, et nii kauaks, kui seda oodati, sõlmiti mitte mitu tähtajalist lepingut, milles igaühes oli kindlaks määratud täpne lõpukuupäev, vaid üks tähtajaline leping, mille lõpp oli määratud selle töölevõtmisega. Nagu eespool punktis 37 meenutatud, viitas Avaliku Teenistuse Kohus sellele võimalusele juba oma kohtuotsuse Scheefer punktis 56.
- 53 Sellegipoolest ei võtnud 26. märtsi 2008. aasta lepingu lisa ümberkvalifitseerimine tähtajatuks lepinguks - millega parlamenti „karistati” vastavalt teenistustingimuste artikli 8 esimesele lõigule selle eest, et ta sõlmis hagejaga üksteise järel mitu tähtajalist täpse lõpukuupäevaga lepingut - temalt võimalust lõpetada see leping teenistustingimuste artikli 47 punkti c alapunktis i sätestatud tingimustel. Tuleb nimelt meenutada, et tähtajatu lepingu kasutamine ei taga isikutele, kellega see leping on sõlmitud, ametnikuks nimetamisega kaasnevat stabiilsust.
- 54 Asjaolu, et hagejal oli alates 26. märsist 2008 tähtajatu leping, võis teda kaitsta töölepingu ülesütlemise vastu valikumenetluse PE/95/S edukalt läbinud kandidaatide töölevõtmise tulemusena seda vähem, et sel kuupäeval oli veel palju ebakindlust seoses sellega, et sobivate kandidaatide nimekirja ei olnud veel vastu võetud, samuti sellega – mida parlament kohtuistungil märkis –, et ei olnud kindel, et arstid, kes läbivad selle valikumenetluse edukalt, võtavad lõplikult vastu ametikoha, mis nõuab neilt loobumist vabakutselisena tegutsemisest.
- 55 Teise väite teine osa tuleb seega tagasi lükata.
- Teise väite kolmas osa, et kuritarvitati võimu
- 56 Hageja väidab, et parlament kasutas pädevust, mida teenistustingimuste artikli 47 punkti c alapunkt i talle annab, et ületada iseenda kavala võttega tekitatud raskused ja mitte sõlmida temaga 2008. aastal tähtajatut lepingut.
- 57 Selle kolmanda osaga ei saa nõustuda, sest hageja ei esita selle kohta, et parlament kasutas teenistuseeskirjade artiklit 47 muudeks eesmärkideks, kui ette nähtud, objektiivseid täpseid ja kokkulangevaid tõendeid.

58 Pealegi on käesoleva kohtuotsuse punktides 46 ja 47 märgitud, et sõltumata oma minevikus tehtud veast ei saanud parlament eirata oma sise-eeskirja artiklit 7 ja asjaolu, et hagejat ei kantud valikumenetluse PE/95/S tulemusena sobivate kandidaatide nimekirja.

59 Kõigest eelnevast järeldub, et teine väide tervikuna tuleb tagasi lükata.

Kolmas väide, et on rikutud hoolitsemiskohustust, kuritarvitatud õigust ning eiratud hea halduse ja lepingute heas usus täitmise põhimõtteid

60 Hageja väidab, et parlament ei võtnud arvesse ei tema ega teenistuse huve. Näiteks ei püüdnud parlament leida lahendust, mis rahuldaks ka teda. Ilma et teda oleks isegi ära kuulatud, kasutas ta vaidlustatud otsuses kavalust, mille Avaliku Teenistuse Kohus tunnistas juba kohtuotsuses Scheefer õigusvastaseks. Hea halduse põhimõtte kohaselt on ametiasutusel aga kohustus võtta arvesse kõiki asjaolusid, mis võivad tema otsust mõjutada. Lisaks arvab hageja, et kui parlament oleks järginud teenistustingimusi ja oleks sõlminud hagejaga tähtajatu lepingu, oleks olnud tema enda huvides hagejat teenistuses hoida, sest hagejale ei olnud tehtud etteheiteid ja ta oli vastupidi omandanud teatava kogemuse parlamendi Luxembourgigi arstipunktis. Tuginedes põhjendusele, mis rajanes tema enda veal, ja püüdmata leida lahendust, mis oleks õiguslikult vastuvõetav nii talle kui ka hagejale, eiras parlament lepingute heas usus täitmise põhimõtet ja kuritarvitas õigust.

61 On siiski leitud, et asjaolu, et kandidaat täidab ajutise teenistujana samasuguseid ametikohustusi nagu need, milleks korraldati konkurss, ei takista institutsioonil arvesse võtmast asjaolu, et asjaomane isik ei läbinud seda konkurssi edukalt, ning tema lepingut üles ütlema (vt eespool punktis 48 viidatud kohtuotsus Hoyer vs. komisjon, punkt 47). Sellest lähtudes tuleb ka nõustuda, et asjaolu, et hageja täitis ajutise teenistuja tähtajatu lepinguga arsti ametikohustusi, kuid tegi seda ajutiselt, seni kuni oodati valikumenetluse PE/95/S tulemusi, ei takistanud parlamendil arvesse võtmast seda, et teda ei ole selle valikumenetluse sobivate kandidaatide nimekirjas, ning lõpetamast tema lepingut põhjendusel, et kõik vabad arsti ametkohad on nüüd täidetud selle valikumenetluse edukalt läbinud kandidaatidega.

62 Pealegi tuleb meenutada, et sise-eeskirja artikli 7 eesmärk on näha ette ajutiste teenistujate töölevõtmine parlamendi talitustesse, kusjuures püsivaks töölevõtmiseks tuleb korraldada hea halduse huvides valikumenetlus, ning et see õigusnorm oli – nagu eespool märgitud – parlamendile põhimõtteliselt siduv, samuti pidi ta võtma arvesse asjaolu, et hagejat ei kantud valikumenetluse PE/95/S sobivate kandidaatide nimekirja. Kuigi parlament oli sõlminud hagejaga alates 26. märtsist 2008 ajutise teenistuja tähtajatu lepingu, ei oleks ta seega saanud määrata teda vabale arsti ametikohale, eiramata selles valikumenetluses osalenud kandidaatide võrdset kohtlemist ja seda eelkõige selle menetluse edukalt läbinud kandidaatide kahjuks.

63 Lisaks väidab parlament, et enne hageja töölepingu ülesütlemist analüüsis ta vastavalt hoolitsemiskohustusele, kas hageja saab üle viia teisele arsti ametikohale arstipunktis, kuid niisugune üleviimine osutus tema konkreetse kvalifikatsiooni tõttu võimatuks. Selles osas tuleb aga tõdeda, et hageja taotleb tõesti ainult, et ta jäetaks samale arsti ametikohale Luxembourgigi arstipunktis.

64 Hageja väidab ka, et parlament ei püüdnud leida lahendust koos temaga ning ütles tema töölepingu üles, ilma teda isegi ära kuulamata, ning see on tõesti õige.

65 See viimane etteheide näib toetavat etteheidet, et eirati hoolitsemiskohustust, millele sai äsja vastatud.

66 Kui hageja soovis siiski esitada etteheite, et on rikutud kaitseõigusi või hea halduse põhimõtet, sest parlament ei võimaldanud tal esitada oma seisukohta, siis tuleb meenutada, et tuginemine õigusele olla ära kuulatud saab tuua kaasa tehtud otsuse tühistamise ainult siis, kui ilma selle õiguse rikkumiseta oleks menetlus võinud lõppeda teistsuguse tulemusega (vt Euroopa Kohtu 12. novembri 1996. aasta otsus kohtuasjas C-294/95 P: Ohja vs. komisjon, punkt 67; Esimese Astme Kohtu

18. jaanuari 2000. aasta otsus kohtuasjas T-290/97: Mehibas Dordtselaan *vs.* komisjon, punkt 47, ja 23. aprilli 2002. aasta otsus kohtuasjas T-372/00: Campolargo *vs.* komisjon, punkt 39; Avaliku Teenistuse Kohtu 8. märtsi 2011. aasta otsus kohtuasjas F-59/09: De Nicola *vs.* EIP, punkt 182, mille peale on esitatud apellatsioonkaebus Euroopa Liidu Üldkohtusse, kohtuasi T-264/11 P). Võttes aga arvesse sise-eeskirja artiklit 7 ja kohustust järgida valikumenetluses PE/95/S osalenud kandidaatide võrdsust, samuti asjaolu, et hagejat ei olnud selle menetluse tulemusena koostatud sobivate kandidaatide nimekirjas, ja asjaolu, et teenistuslepingute sõlmimise pädevusega asutus pidi lähtuma täidetavate ametikohtade arvust, ei ole käesoleval juhul tõenäoline, et juhul, kui hagejal oleks lastud esitada oma seisukohad, oleks saanud teha teistsuguse otsuse kui vaidlustatud otsus.

- 67 Seega tuleb järeldada, et kolmas väide ei ole põhjendatud, ning kuna ühtegi põhjendatud väidet ei ole, tuleb tühistamisnõuded jätta seega rahuldamata.

Nõue, et Avaliku Teenistuse Kohus teeks otsuse kõikide tagajärgede, sh rahaliste tagajärgede kohta, mis on vaidlustatud otsuse tühistamisel, ning kahju hüvitamise nõuete kohta

- 68 Hageja palub, et Avaliku Teenistuse Kohus kasutaks oma täielikku pädevust ja asetaks ennast olukorda, milles hageja oleks, kui vaidlustatud otsus tühistataks, st olukorda, kus ta on endiselt parlamendi Luxembourg arstipunkti töötaja.
- 69 Juhul kui ei ole võimalik anda korraldust ta tööle ennistada, palub hageja Avaliku Teenistuse Kohtul parlamendilt tema kasuks kahjuhüvitisena välja mõista 288 000 euro suuruse summa, mis on tema 36 kuu töötasu. Lisaks palub hageja parlamendilt tema kasuks hüvitisena mittevaralise kahju eest välja mõista 15 000 euro suurune summa. See kahju on tema sõnul tingitud sellest, kui vähesel lugupidamisega suhtuti tema sotsiaalsetesse õigustesse, tunde, et teda on tema karjääriväljavaadete suhtes petetud, ning asjaolust, et ta pidi pöörduma veel teistki korda oma õiguste kaitseks kohtusse.
- 70 Need nõuded on jätkuks tühistamisnõuetele ning tuleb jätta rahuldamata seetõttu, et tühistamisnõuded jäeti rahuldamata.
- 71 Isegi eeldusel, et mittevaralise kahju hüvitamise nõude põhjendamiseks tugineb hageja parlamendi otsustusvõimetule käitumisele, mis seisneb tema väidetavas petmises tema karjääriväljavaadete suhtes ja väheses lugupidamises tema sotsiaalsete õiguste vastu, tuleb siiski tõdeda, et kahju hüvitamise nõuded on vastuvõetamatud, sest nendele ei eelnenud teenistustingimuste artikli 46 ja personalieeskirjade artikli 90 alusel esitatud taotlust.

Kohtukulud

- 72 Kodukorra artikli 87 lõike 1 alusel, ilma et see piiraks kodukorra teise osa kaheksanda peatüki teiste sätete kohaldamist, kannab kaotaja pool kohtukulud, kui vastaspool on seda nõudnud. Sama artikli lõike 2 sätestab, et kui õiglus seda nõuab, võib Avaliku Teenistuse Kohus otsustada, et kaotaja pool kannab vaid osa kohtukuludest või et ta ei kannaks neid üldse.
- 73 Eespool esitatud põhjendustest ilmneb, et hageja on kohtuvaidluse kaotanud. Lisaks on parlament oma nõuetes sõnaselgelt nõudnud kohtukulude väljamõistmist hagejalt. Et käesoleva juhtumi asjaolud ei õigusta kodukorra artikli 87 lõike 2 kohaldamist, peab hageja kandma enda kohtukulud ja temalt mõistetakse välja parlamendi kohtukulud.

Esitatud põhjendustest lähtudes

AVALIKU TEENISTUSE KOHUS (kolmas koda)

otsustab:

1. **Jätta hagi rahuldamata.**
2. **Jätta S. Scheeferi kohtukulud tema enda kanda ja mõista temalt välja Euroopa Parlamendi kohtukulud.**

Van Raepenbusch

Boruta

Barents

Kuulutatud avalikul kohtuistungil 6. märtsil 2013 Luxembourgis.

Kohtusekretär
W. Hakenberg

President
S. Van Raepenbusch